1. Il., 1. 172-187

τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων:

φεῦγε μάλ᾽ εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ᾽ ἔγωγε

λίσσομαι εἵνεκ᾽ ἐμεῖο μένειν: πάρ᾽ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι

οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.

ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων:

…

ὡς ἔμ᾽ ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,

τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ᾽ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι

πέμψω, ἐγὼ δέ κ᾽ ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρῃον

αὐτὸς ἰὼν κλισίην δὲ τὸ σὸν γέρας ὄφρ᾽ ἐῢ εἰδῇς

ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος

ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.»

ἄναξ – pan

φεύγω – utíkat

πείθω – přesvědčovat

μένω – zůstávat

τιμάω – uctívat

ἑταῖρος – kamarád

πέμπω – posílat

γέρας – úcta, odměna

2. Il., 1. 277-281

μήτε σὺ Πηλείδη ἔθελ᾽ ἐριζέμεναι βασιλῆϊ

ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ᾽ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς

σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.

εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,

ἀλλ᾽ ὅ γε φέρτερός ἐστιν ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.

ἐρίζω – hádat se

κῦδος – sláva

δίδωμι – obdarovat

καρτερός – silnější

3. Il., 2. 98-99

πολλῶν

λαῶν ἐσσι ἄναξ καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε

σκῆπτρόν τ᾽ ἠδὲ θέμιστας, ἵνά σφισι βουλεύῃσθα.

4. Od., 1. 383-397

Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·

«Τηλέμαχ᾽, ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ

ὑψαγόρην τ᾽ ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·

μὴ σέ γ᾽ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῇ πατρώιόν ἐστιν».

Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

«Ἀντίνο᾽, ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω;

καὶ κεν τοῦτ᾽ ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.

ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;

οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ οἱ δῶ

ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.

ἀλλ᾽ ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι

πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,

τῶν κέν τις τόδ᾽ ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·

αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ᾽ ἡμετέροιο:

διδάσκω – učit

γενεά - narození

ἐθέλω – chtít

ἀείρω – brát

κακός – špatný

βασιλεύω – vládnout

ἀφνειός – bohatství

πέλομαι – objevit se

θνῄσκω – umřít

οἶκος – dům, domácnost